

Πού ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χουσαφί.

Ἐν ἑβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίνει
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμιοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίνει
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζῃ
νὰ κἀνῃ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεις μ' ἐκείνον χάζι.

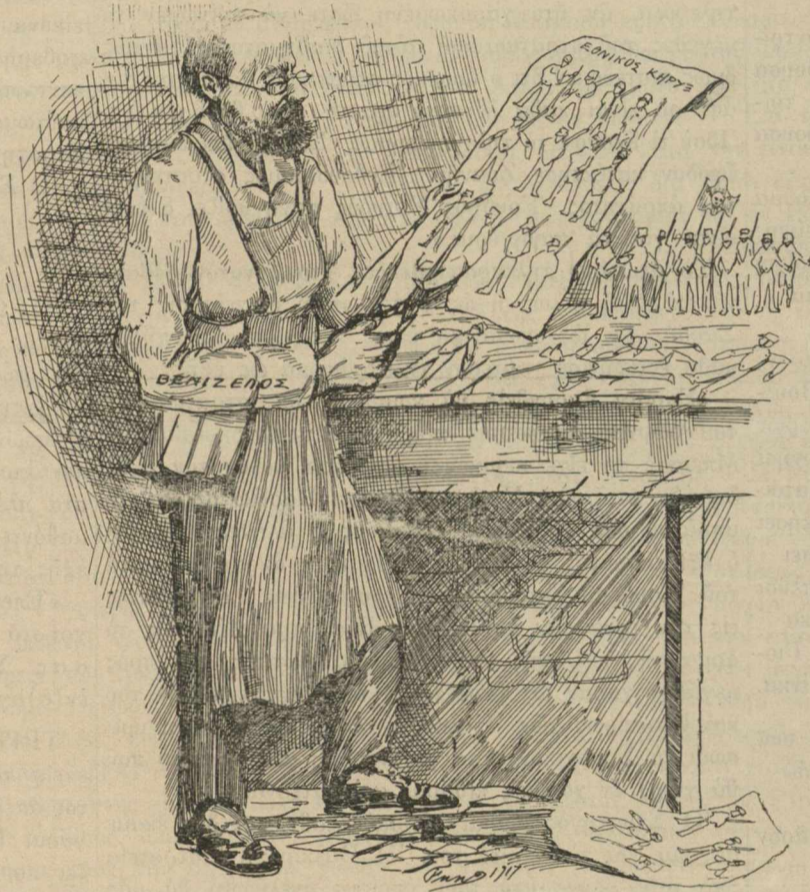
Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Εἰκοσιτέσσαρες Μαρτιοῦ καὶ μὲ ρωτοῦν πολλοὶ
βαροῦμι ποδάρεν Γερμανὶν ἐπῆρεν Φασουλῆ;

Ἄν θέλῃ ὅμως καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείνη
δύο μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίγη,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἔρανοὺς ὅπως ἄλλοι,
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν π ρ ο κ α τ α β ἄ λ η.

Χίλια ἑννηακόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν στραβὲς μᾶς χόρτασαν λεπτὰ.

Φύλλου ἀριθμὸς ὀκτώ
κᾶζο Τσάρου τρανταχτό.

Χαιρετισμοὶ τοῦ Φασουλῆ
ἐνδιαφέροντες πολὺ.

Γεῖχος εἰ τῶν Συμμαχικῶν τῶν κρινολίων φόντων
οὐ μὴν καὶ τ ο ἷ χ ο ς τῶν εἰς σὲ πρὸς φυλικὸν τρεχόντων
διὸ καὶ βλάξ ὁ Φασουλῆς νὰ ποῦμε ποιητὴς
τοιᾶδε προσεφώνησεν ὥσπερ ἰφ-ηγητὴς.

Χαῖρε τῆς ἀνταρσίας μας ἡ νεροῦλῃ ἢ στήλῃ
Χαῖρε Δημοκρατίας μας ἡ ματωμένη πύλῃ
Χαῖρε τῆς διαίρεσεως ὁ νέος ἀρχηγός
Χαῖρε τῶν Κικιρίκιδων ὁ ἀρθροχορηγός
Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐγέννησες ἐδῶ τὰς διχονοίας
Χαῖρε, σὺ γὰρ κατέφερες γενναίας σαγωνίας
Χαῖρε, ὁ Βενιζελικῶν τὰς φρένας καταργήσας
Χαῖρε, πτωχὴν ἀλήθειαν ὁ κατακρεουργήσας
Χαῖρε ὁ ἀρχιμελωδὸς Κηρυκικεῖου κόρου
Χαῖρε ἀγροῦνων ὀπαδοὺς διὰ μπαμπακοσπόρου
Χαῖρε δυοῖν ἐκάτερος ἐκ τῆς Ἀποστολῆς
Χαῖρε μπερντέ Συμμαχικοῦ τούτέστι Φασουλῆς
Χαῖρε καὶ τρεῖς ἀντίχαιρε κι' ἀκόμα παραπάνω
Χαῖρε καὶ πὲς στὸν προσφιλεῖ Ὑπαρχηγὸ τὸν Πᾶνο
Χαῖρε πῶς στὸν κατήφορο, χαῖρε πῶς πήρε φόρα
Χαῖρε καὶ τρεῖς ἀντίχαιρε κι' ἀντίο Λεωνώρα.

Ὑμνος ἠττάται Λογικῆς καὶ νέος ὕμνος λίρας
ἐλκίει πρὸς σακκούλαν σας φιλελευθέρων χεῖρας
διὸ ὠδὰς σπαρακτικὰς καὶ καντσονέτα ψάλλει
λύρα κολοκυνθοειδῆς τσουβαλικοῦ Ντελάλη
Ἐν Σαλονίκη χθὲς προχθὲς 'γενήθη ἡ ἀλήθεια
τούτέστι μιὰ κολοκυνθία ποῦκανε κολοκυνθία
καὶ ὅταν κολοκυνθία μεγάλωσαν μιὰ μέρα
μᾶς στείλαν δυὸ τὰ πιὸ καλὰ γιὰ δεῖγμα καὶ δῶ πέρα

κι' ἔκραξαν ἀλληλοῦϊα Φιλελευθέρων πλήθη
ὡς θαυμαστὸς ὁ ποιητὴς γιὰ κάθε κολοκυνθία
ὁ διαρκῶς χαμογελῶν καὶ φέρων λίγα γένεια
κι' ἡ πῆτα ποῦφαγε καὶ δῶ ἦταν κολοκυνθία.

Φωτὸς λαμπρὰς ἐξέλαμψεν ὀκτᾶδες καὶ καντάρια
ὑπὸ μορφὴν ἰφ-ηγητοῦ μετὰ τοῦ Γκαφανάρη
Φῶς γὰρ τὸ διαλεκτικόν, ὄπερ ἡ λίρα φέρει
πρὸς γνῶσιν πάντας ὀδηγεῖ τῆς σκοφίας τοῦ Λευτέρη
δι' ὃ προφήτης Φασουλῆς γόνυ πρὸ τούτου κλίνας
καὶ ὥσπερ πείνας καθορῶν καὶ Μακαλίνας φίνας
τοιᾶδε τρόμῳ προσφωνεῖ τὴν προσφιλεῖ δυάδα
τὴν σῶσαι ἐκστρατεύσασαν ψιλὰ μας καὶ Ἑλλάδα.

Χαῖρε ἀκτὶς κίτρινοπῃ φρεσκογυαλιστερῇ
Χαῖρε βολὶς ποῦ κορβανᾶν Συμμαχικὸν βαρεῖ
Χαῖρε γλωσσὶς δεικνύουσα ἀσόφους τοὺς σοφούς
Χαῖρε βροντὴ ἐκπλήττουσα μεγάλως τοὺς κωφούς
Χαῖρε λαμπτήρ ἀκήρατε ποῦ θὰ φωτίξῃς χρόνια
Χαῖρε γαστήρ με-λί-ο-α-τε καὶ μὲ ναπολεόνια
Χαῖρε ἐπισχεψάμενος Ἑλληνομὸν τὸν φίλον σου
Χαῖρε ὁ στέλλον ἐν κρυπτῷ τὸν τύπον τῶν δακτύλων σου
Χαῖρε λουτήρ συνειδητὸν ἐκπλύνων ἐν ψιλοῖς
Χαῖρε κρατὴρ ἀκένωτος Βασιλικῆς χολῆς
Χαῖρε ὁσμὴ τῆς λιρικῆς Συμμάχων εὐωδίας
Χαῖρε ζωὴ τῆς μουσικῆς Λευτέρη ἀηδίας
Χαῖρε Γαμπρὸ ἀνύμφευτε τῆς Ἐπιτετραμμένης
Χαῖρε καὶ διαλεκτικῶς γλεντοῦμε δσο μένεις.

Χάριν θελήσας παρασχεῖν καὶ ὀφλημάτων λύσιν
Νομοταγέσιν ὥσπερ φῆς τοῖς χιλιστραβωθεῖσιν

Ἐνθάδε ἐπεδήμησες μετ' ἄλλων μερικῶν
καὶ φέρων τὸ χειρόγραφον τὸ διαλεκτικόν
ἀκούεις «ἀλληλοῦϊα» καὶ γιὰ νὰ μὴ τὰ μπλέξω
μισὰ θὰ πῶ ἀπ' τὸ χαρτὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἀπ' ἔξω.

Ψάλλοντες πατριωτισμὸν ὑμέτερον μὲ τόκον
ὑμολογοῦμεν Σύμμαχον τὸν μέγαν Λιροτόκον
ὅστις οἰκήσας πρὸ πολλοῦ ἐν ὑμετέρῳ τσέπῃ
ποιεῖ ἀκούειν τὸν κωφὸν καὶ τὸν στραβὸν νὰ βλέπῃ
καὶ γενομένη ὀδηγὸς ἢ κίτρινὴ του χάρις
—ἔως νὰ μπῆ στὸν πᾶγγό του ὁ κάθε κατεργάρης—
ἐν διαλέξειν ὑμᾶς ἐδόξασε τὰ μᾶλλα
ὥσπερ φωνεῖ κάθε τρανὴ Κηρυκικὴ κεφάλια
διὸ σακάτης Φασουλῆς ἀπλούμενος πρηνῆς
καλλικελάδοις οὕτωσι ἐβόησε πτηνοῖς

Χαῖρε δυοῖν ἐκάτερος Συμμάχων φουσερὸν
Χαῖρε σ χ ο ι ν ἰ καὶ σὺν αὐτῷ σαποῦνι γλιστερὸν
Χαῖρε Συμμάχων θησαυρὸν δακτυλικῶς μετροῦν
Χαῖρε λαμπρὸν διάδημα ἐξ ἐλαφροπετρῶν
Χαῖρε δι' οὐ ὑψόνονται καρέκλες καὶ τραπέζια
Χαῖρε σπουργίτη κυνηγῶν νὰ φῆς τὰ κικινέζια
Χαῖρε δὴν τόσω συγκινεῖ τῶν στεριλῶν ὁ ἦχος
Χαῖρε τοῦ Λευτεράκη μας σοβατισμένος τοῖχος
Χαῖρε Γαμπρὸ καὶ σόγαμπρε ἐκάτερος τῶν δύο
Χρόνια πολλὰ εὐχαριστῶ, μὲ συγχωρεῖς, ἀντίο.

ἜΩ πάνσοφος, ἀήττητος δυὰς καταρρακτώδης
κάλαμος φριζὸν ἦλιε καὶ γλώσσα χειμαρρώδης
φωστήρης περινούστατοι, σίδηρος, πῦρ καὶ λαῦρα
μὲ τὰ συνεξαιρούμενα τὴν αὔρα καὶ τὴ σαῦρα

